

Исхвалевамъ, *va.* sonner.

Исхвъркамъ, *va.* partir; || исхвъркати, *v. imp.* ils volatilisent, ils éjaculent.

Исхвъркане, *sn.* la volatilisation; || способъ за —, *Chim.* volatilisable, *adj.*

Исхвъркателенъ, *adj.* éjaculateur; || *Chim.* valatil: || става —, *v. imp.* il se volatilise.

Исхвъркателность, *sf.* la volatilité.

Исхвърлеване, *sn.* l'éruption *f.*, la vidange; 1. (на посечето букви отъ една рѣчь), l'abréviation; 2. (нѣщо отъ смѣтка), la souffrance; 3. което е за —, excrémenteux *et* -mentiel *ou* -mantiel, *adj.*

Исхвърлеванеа (отъ море), *sn. pl.* le varech.

Исхвърленый ечемыкъ (отъ бира), *sm.* la drague.

Исхвърлямъ, *va.* rejeter, abolir, débayer, désarçonner, excréter, éjaculer; 1. *fig.* éliminer; 2. (на брѣжъ-тъ ладя), échouer; 3. (книгы), écarter; 4. (книга въ игра), se défausser; 5. исхвърля огънь (за волканъ), *v. imp.* il vomit.

Исхвърча, *v. imp.* il saillit, il sourde; || (за вода), elle jaille; || (за тежливостъ), il rejaillit.

Исхвърчане (на вода), *sn.* la saillie.

Исхвърчеленъ, *adj.* jaillissant.

Исхлупенъ, *adj.* déprimé.

Исхлупяса, *v. imp.* il s'écaille.

Исхълмявамъ, *va.* se creuser.

Исхълмеване, *sn.* la concavité; || *Vén.* la cavée.

Исхълмень, *adj.* creux; || *Bot.* rétus.

Исходъ (Моисеова книга), *sm.* l'exode *m.*

Исхоявамъ, *va. pop.* régouler.

Исхранване, *sn.* la sagination.

Исхранено пиле, *sn.* la gelinotte.

Исхриване [срѣдство за —, *Med.* flegmogone, *adj. sm.*

Исхитрно дѣло, *sn. fig.* le grec.

Исхитренъ, *adj. fig.* leché.

Исхитрявамъ, *vn.* se raffiner.

Исхѣбене, *sn. dim.* Pusure *f.*

Исхѣбенъ, *adj.* usé, disgracié de la nature; || *fig.* obtus.

Исхѣбявамъ, *va.* emousser, tronquer, détériorer, user, difformer, ébrécher; || -са, *vr.* se détériorer, s'user, se blaser.

Исчезнувамъ, *vn.* disparaître, s'évanouir, se dérober, se fondre, s'envoler, se perdre, tomber; || *fig.* s'aplanir, s'éclipser; || *pop.* s'épouffer.

Исчезнуване, *sn.* la disparition *et* -parution; || (на Рона), la perte du Rhône.

Исчервевамъ, *va.* étripier.

Исчерпевамъ, *va.* épuiser, puiser, débayer; 1. *fig.* tarir; 2. (вода), assécher; 3. (водата изъ ладя), agréner; 4. (всичкытъ срѣдства), être au bout de son rouleau; 5. (съ давань); *fig.* pressurer.

Исчерпване, *sn.* l'épuisement *m.*, puisage *m.*; || способъ —, *Math.* methode d'exhaustion *f.*

Исчерпльвъ, *adj.* épuisable.

Исчървенъ, *adj. fig.* cramoisie.

Исчистевамъ, *va.* nettoyer, purger, dégorger, désobstruer, vider; 1. *Med.* déterger; 2. (каль-та), débourber; 3. (копыто у коня), pager.

Исчистеване, *sn.* la vidange.

Исчудвамъ, *va.* étonner, surprendre; || -са, *vr.* s'étonner de, s'ébahir; || -меса (единъ на другъ), *pl.* s'entr' admirer.

Исчудване, *sn.* l'étonnement *m.*, ébahissement *m.*; || гледамъ съ — на, être en contemplation; || извънъ себи-си съмъ отъ —, je n'en reviens pas.

Исчуденъ, *adj. fam.* ébaubi.

Исчуквамъ, *va.* forger; 1. (жельзо), battre; 2. (непопленъ металлъ), écrouir; 3. (облы сѣждосе), bosseler.

Исчукване, *sn.* le forgeage; || (на нестопленъ металлъ), écrouissement *m.*

Исчуквателенъ, *adj.* maniable; || *fig.* obéissant.

Исчукливность, *sf.* la malléabilité.

Исчуквливъ, *adj.* forgeable, malléable.

Исчуфилевамъ, *vn. pop.* s'épouffer.

Исчѣквамъ (нѣщо), *va. fig.* guigner.

Ищипвамъ, *va.* épilucher.

Ищипване, *sn.* l'épluchage *et* -chement *m.*

Италянска гайдичка, *sf.* la sourdaline.

— маслина, *sf.* la picholine *et* olive —, *f.*

— опера (въ Паризъ), *sf.* les bouffis *m.*

— свойщина (въ говоренето), *sf.* un italianisme; || употрѣбявамъ —, *va.* italianiser.

Иттрій (металлъ), *sm. Chim.* l'yttréum.

Ихневмонъ (фараонова мышка), *sm. quadr.* l'ichneumon *ou* rat de Pharaon, *m.*

Ихнографически, *adj.* ichnographique; -скы, -ment. [l'ichnographie *f.*

Ихнография (плавъ ради сграда) *sf.* Archit.

Ихнографъ (брѣздачъ), *sm.* un ichnographe.

Ихтене, *sn.* l'écho *m.*, résonnance *f.*, résonnement *m.*, tintement, *son m.* [tique.

Ихтителенъ, *adj.* retentissant, phonocazip.

Ихтиологически, *adj.* ichthyologique.

Ихтиология (рыбословие) *sf.* l'ichthyologie *f.*

Ихтиологъ, *sm.* un ichthyologiste *et* -logue.

Ихтя, *vr.* sonner; || ихти, *v. imp.* il retenti, elle résonne.

Ичоланъ (султански слуга), *sm.* un icoglan.

Ишкинь (конски), *sm. t.* le trot; 1. вървя съ —, *vn.* trotter; 2. който върви съ —, trotte-menu, *adj.*; 3. конь съ —, le trotteur; 4.

Ищакъ (прѣтъ, прѣдка), *sm. t.* l'appétit *m.*; || нѣмане —, *Med.* l'inappétente *f.*

Ищене, *sn.* la prétention, complainte *f.*, imploration, curiosité, fantaisie *f.*; || *fig.* la démangeaison.